

Johannes ev. 6,45

Forfatter: Dag Arneson<dag@nettmenigheten.no>

Når en leser Bibelen og ser hvor selvkonsentrert Faderen og Sønnen er kan en lure på hvordan mennesker som sier seg å være kristne kan gi uttrykk for at kristendommen kan sidestilles med andre religioner og bare være en av de religioner som tilber den samme gud.

Selvsagt er det mulig for en som er "vidsynt, sosial og inkluderende nok" å godta all gudsdyrking som et uttrykk for det samme og mene at alle søker det samme mål og/eller i virkeligheten tilber den samme gud, men da kan en ikke bruke Bibelen som fundament for sin "tro".

Bibelen ekskluderer totalt alle andre muligheter for gudskontakt enn Jesus Kristus. Dette faktum er det ikke mulig å tolke seg bort fra, en kan ikke unngå å se dette og må derfor velge mellom bare Bibelen eller ikke Bibelen!

Johannes 6,45:

« Det står skrevet i profetene: Og de skal alle være lært av Gud. Hver den som hører av Faderen og lærer; han kommer til meg!»

Ut fra Bibelen er både Faderen og Sønnen utrolig kategoriske, de gir ingen som helst mulighet for andre veier til frelse enn dem selv. Det kan vel se noe underlig ut i en verden som har bestått i mange tusen år, som i dag inneholder mer enn 6 milliarder tenkende mennesker og et utall av religioner, burde de ikke være mer åpne for at andre og skulle kunne gå inn i deres sted.

Jesus var egentlig ut fra menneskers synspunkt utrolig i sine uttalelser om seg selv i forhold til andre. Han sier selv at han er «veien, sannheten og livet.» - han sier ikke en vei – men veien i bestemt form! Han sier et annet sted at han er «oppstandelsen og livet». Han sier ikke dette om sin lære, han sier det om sin egen person!

Nå er det jo blitt ganske moderne innenfor kristenreligiøse rekker å være «åpen og inkluderende» ovenfor andre religioner og det fremheves at det er mange likhetstrekk mellom dem og oss og at de og inneholder mye godt. Noen går så langt at de sier vi tilber den samme Gud. Mulig det, men det gjelder ikke meg for jeg tilber den eneste og sanne Gud, himmelens og jordens skaper og han

sier:

« Du skal ikke ha andre guder enn meg!»

Nå skriver altså Paulus at det i virkeligheten ikke finnes noen andre guder, han sier de som betraktes som det enten er et produkt av menneskers tankebygninger eller at det er falne engler og demoner som fører fork vill. Men om det så var at det fantes noen andre, hvilken rett hadde så Faderen og Sønnen hatt til å sette seg selv i en slik særklasse?

Går vi til 1. Mosebok 1, 1 står det der: « I Begynnelsen skapte Gud himelen og jorden, og jorden var øde og tom, og det var mørke over det store dyp. Guds Ånd svedde over vannene – Da sa Gud: «det bli lys, og det ble lys.» Nå kunne vel noe ha vært før mørket, med i Bibelen kaller altså Gud seg mørkets opphav og lysets skaper så den sier klart at intet var før ham. Deretter fortsetter Bibelens skapelsesberetning med at guddommen skaper alt det levende og til sist mennesket som ble skapt i guddommens eget bilde.

Skriften sier om Jesus at alt er skapt i Ham, til Ham og ved Ham og at uten Ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til! (Koll. 1, 17) Det står og at Han er før alle ting og at alle ting står ved Ham, og Hebreerbrevet 1 sier at Gud ved Jesus har gjort verden, at Jesus nå bærer alle ting ved sin krafts ord (og i tillegg står det her at Jesus gjorde renselse for våre synder, det skal vi komme tilbake til.) og at Han satte seg ved Faderens høire hånd i himmelen. På skolen for omlag 100 år siden lærte jeg om entall og flertall og om bestemt og ubestemt form, legg merke til at når Gud Fader omtales av Jesus og ellers i NT brukes entall bestemt form, det utelukkes altså flere fedre som Allah, Buddha, Siva eller andre som kan foreslås. Uttrykket «Faderen» sier at han er den alle ting har å takke for sin eksistens og at ingen andre kan ta noe ære for at noe i dag finnes.

Nå vet vi ut ra Bibelen at Guds kapte i Kristus og at Han førte fram i det synlige det Faderen hadde skapt i Ham. Derfor omtales Jesus i Åpenbaringen 3, 14 som «opphavet til Guds skapning.», det betyr altså at Jesus Kristus er det redskap Gud Fader brukte får å skape alt den gangen det ble gjort og når det sies at den som er i Kristus er en ny skapning sier det oss at Gud Fader brukte det samme redskapet den andre gangen – det var da Han i Kristus forlikte verden med seg selv – og da frelse skjer av nåde og ved tro og jesus kalles troens opphavsmann og fullender er Jeus Kristus fremdeles Faderens redskap i dag. Jesus er ikke en vei – han er veien Gud bruker for å få kontakt og ha kontakt med mennesker den dag i dag. Skriften sier jo: « Det er en Gud og en mellommann mellom Gud og mennesker, mennesket Jesus Kristus. «

Som Jesus sier..»....ingen kommer til Faderen uten ved meg»....og «..ingen kjenner Faderen uten Sønnen, og den Sønnen vil åpenbare det for....»

Skriften peker altså på Gud Fader og Kristus og Ånden som alle tings opphav så bare ut fra det burde alle ting ære Ham og ingen andre ting være verd å tilbe! Det vi stort sett har sett på nå er Guds enorme skaperkraft og vilje og at han alene står for alt det som finnes og er den som holder alt oppe ved sin kraft, men det stanser ikke ved dette! Det vi nå skal se på er han grenseløse kjærlighet til menneskenes barn.

Vi vet at alle mennesker vendte Gud ryggen og at Adam og Eva førte alle mennesker inn i syndens verden ved fallet. Da kunne jo Skaperen gitt opp hele prosjektet eller startet må nytt, men det skjedde altså ikke. Han talte til verdens første syndere om kvinnens ætt som skulle knuse slangens hode. Gud hadde altså en frelsesplan ferdig før fallet og før selve skapelsen, den var fastlagt i detaljer og konsentrert i en eneste persom, i Sønnen , i Jesus Kristus....vi er utvalgt i Ham fra før verdens grunnvoll ble lagt...

Hvem er så Gud og hvordan er han, hva tenker han ? Nå sier skriften at ingen har noensinne sett Gud, at han bor i et lys der ingen kan komme til, derfor skulle det ikke være mulig for noen å kjenne Ham. Men det står om Jesus at han er ..avglansen av Guds herlighet og avbildet av hans vesen... derfor kan vi ved å lære Kristus å kjenne, også lære å kjenne Gud. Jesus sier selv rett ut at den som har sett ham også har sett Faderen og Hebreerbrevet starter med å si at Gud talte til oss ved Sønnen (ved Jesu innstilling til mennesker han møtte og ved Golgata og oppstandelsen) og Romerbrevet sier et sted at Gud i dag viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi enda var syndere. Et annet sted sier det samme brevet at Gud har åpenbart seg så tydelig i skaperverket at mennesker er uten unskyldning for ikke å anerkjenne ham som Herre.

Etter syndefallet hadde vi altså en menneskehet uten håp og uten Gud i verden, kontakten var brutt p.g.a. synden og menneskeheten hadde ingen mulighet til å gjøre bot! Guds kjærlighet til en fortapt menneskehet drev ham derfor til å sende sin egen sønn i menneskelig skikkelse og da Sønnen levde et perfekt liv for sin Faders åsyn og ved det beseire anklageren kunne Faderen la den uskyldige lide for de skyldige og på den måten skape ny kontakt. « Den som har Sønnen har livet og kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til livet!»

«For Gud sendte ikke sin sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved Ham.»

Hvorfor gjorde Gud dette, det er det store spørsmålet og svaret på det finner vi i verset før det sist siterte. Dette er Johannes ev. 3, 16 og det kalles «Den lille Bibel» fordi verset gir et enkelt svar på hva kristendom egentlig er konsentrert i et par små setninger!

«Foe så har Gud elsket verden at han ga sin sønn den enbårnde, forat hver den som tror på han ikke skal fortapes, men ha evig liv!»

Nå døde ikke Jesus bare for våre synder, men for hele verdens. Han sonet buddistenes synd, muslimenes synd, humanetikernes synd og alle andres synder. Derfor går ikke mennesker i dag fortapt for sine synders skyld, de er sonet, men de er allerede fortapt på grunn av syndefallet og forblir det i evigheten om de i livet her ikke vil ta imot den frelse Gud har sjenket en hel verden.

Gud ga oss Sønnen, han ga oss alt med Sønnen, alle hans krav ble oppfylt av Sønnen og alle hans løfter har fått sitt ja i Sønnen.

Vi kan spørre om noen annen har krav til tilbedelse, men vi kan vel da svare at ingen andre er verd tilbedelse!